

sin Reservefond, er pligtig at træde i Liquidation, uheldig. Jeg synes ikke, at man kan se bort fra, at allerede den Situation, at Banken virkelig har tabt 50 pCt. af sin Aktiekapital og hele sin Reservefond, er meget alvorlig. Men endvidere kan man ikke se bort fra, at i de 9 à 10 — jeg havde nær sagt 99 af 100 Tilfælde — vil det, naar Sagen kommer til Behandling, vise sig, at Skaden i Virkeligheden er langt større, end den opgøres til efter Regnskab. Naar der ved Siden af er den Moderation, at der kan dispenseres fra Bestemmelsen, synes jeg ikke, at det er nogen urimelig Fordring at stille. Bestemmelsen i § 13 maa det ærede Medlem sikkert have læst fejl, idet der ikke er Tale om grov Uagtsomhed. Bestemmelsen lyder saaledes: „Medlemmer af Bestyrelsen eller Direktionen for et Bankselskab, der gør sig skyldige i Besvigelser eller grove Uordener overfor Banken“ o. s. v. Det er en meget væsentlig Forskel fra det, det ærede Medlem nævnte. Naar der er Tale om de to Tilfælde, som her er saa stærkt karakteriserede, kan jeg ikke forstaa, at der saa vil være nogen Urimelighed i at give en Bemyndigelse til at afskedige de vedkommende.

Det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om Centralisering af Kapitalen. Da jeg fremsatte Lovforslaget, kom jeg ved Behandlingen af § 3 i nogen Grad ind paa det samme Spørgsmaal, og jeg slutter mig fuldt ud til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg betragter den stærke Centralisering af Kapitalen som en ganske overordentlig Fare og Svagthed. Ethvert Banklovforslag maa — jeg havde nær sagt først og fremmest — have for Øje at støtte de smaa, de lokale Banker saa meget som muligt, de store Banker vil i de allerfleste Tilfælde kunne hjælpe sig selv, vel at mærke, naar de ikke angribes af en endnu større Magt, end de selv er.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Laan paa Aktierne indser jeg ikke, at der i og for sig kan være nogen Misforstaaelse. Bestemmelsen i § 4 lyder saaledes: Det er Bankselskaber tilladt, uden Nedskrivning af Aktie- eller Andelskapitalen, for egen Regning at erhverve egne Aktier eller Andele mod Vederlag, for saa vidt det samlede Vederlag for saadanne Erhvervelser ikke overstiger 5 pCt. Vederlag er altsaa det, de faktisk betaler for Aktien. Hvis Aktien lyder paa 1,000 Kr., og de betaler 500 Kr., vil de 5 pCt. faktisk kun være af de 500 Kr. og ikke af de 1,000 Kr. Med

disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Hey: Det har glædet mig meget at høre den højtærede Handelsministers Udtalelser om Grunden til, at Bestemmelsen om Sparekasse- og Bankraadet ogsaa findes i selve Banklovforslaget. De hypotetiske Hensyn, der her har været raadende, skal jeg bøje mig for, idet jeg altsaa tør fastslaa, at den højtærede Minister ikke er nogen egentlig Ven af et Bankraad, men derimod vel af et Sparekasseraad.

Brandes: Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale, at han anser for en Uretfærdighed det Forhold, som i Øjeblikket finder Sted ved Stempelbegunstigelse for enkelte Banker fremfor andre. Jeg tør vel saa forstaa Ministeren saaledes, at han vil være med til at hæve denne Uretfærdighed, ganske uanset, hvorledes det vil komme til at forholde sig med andre Bestemmelser i det Forslag om Bankselskaber, som ligger for os. Hvis den højtærede Minister vil love sin Medvirkning til at hæve denne Uretfærdighed, vil det være let at faa den hævet. Det kan simpelt hen ske ved en Tilføjelse til Stempeloven, og der behøver vi ikke at vente paa den maaske ret fjerne Mulighed, at Loven om Bankselskaber bliver gennemført. For Resten har jeg en Undskyldning at gøre til det ærede sidst valgte Medlem fra Fyn, idet jeg har glemt at regne ham med til Modstanderne fra Regeringspartiets Side af det kombinerede Sparekasse- og Bankraad. Desuden er siden et andet æret Medlem af samme Parti, nemlig det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen), optraadt i Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 8de kongevalgte Medlem (Falbe Hansen). Saaledes maa jeg beklage, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) nu staar ganske alene med sin Anbefaling for dette Renteraad. Han har maaske Indenrigsministeren med sig, det ved jeg ikke rigtigt — han har ganske sikkert Handelsministeren mod sig —, det skulde ikke undre mig efter den Differens, der synes at findes paa dette Omraade indenfor Ministeriet, om de to Ministre ogsaa var uenige med Hensyn til denne meget vigtige Bestemmelse indenfor de to Lovforslag.

Bramsen: Overfor den højtærede Ministers Udtalelse om, at Staten dog ikke